

Vurdering af projektets lovlighed, i.h.t. lov om taxikørsel, lov om trafikskaber og lov om buskørsel.

Forudsætninger:

Der er tale om Landsbybusser købt og ejet af Landsbylaugene.

Der er tale om 9-personers biler (minibusser).

Busserne kan lånes af borgerne.

Busserne må bruges til at befordre familie, venner, naboer, foreninger, skole, børnehave m.m.

Bussen må ikke anvendes til hyrevognskørsel. Alene til evt. samkørsel.

Lov om trafikskaber:

Her har jeg forespurgt Tina Aagaard Mørkeberg, da det er hende der primært arbejder med denne lovgivning her i kommunen, og hun har givet mig følgende svar: "Af vedlagte kan jeg ikke læse projektbeskrivelsen, men ud fra mit kendskab til projektet, kan jeg ikke se, at der i henhold til Lov om Trafikskaber skulle være nogle hindringer. Altså OK herfra."

Det fremgår ligeledes at Minibussernes opgaver falder uden for de opgaver der jf. lovbek. Nr. 323 af 20/3 2015 om trafikskaber § 5 stk.1 er henlagt til trafikskaber.

Lov om buskørsel:

Busloven kan ikke komme på tale, da der ved en bus forstås et motorkøretøj, der er indrettet til befordring af flere end 9 personer, og i det konkrete tilfælde er det en minibus til højst ni personer, derfor falder køretøjerne udenfor busloven, alene fordi der ikke er tale om busser. Jf. bek. Nr. 1372 af 26/11 2015 om buskørsel, § 1 stk. 2, og lovbek. Nr. 1050 af 12/11 2012 om buskørsel § 1, stk 1.

Lov om taxikørsel:

Bekendtgørelse 2012-05-08 nr. 405 om taxikørsel m.v.

§ 1 Ved erhvervmæssig personbefordring (taxikørsel, limousinekørsel, sygetransport og offentlig servicetrafik) forstås kørsel i et dansk indregistreret motorkøretøj indrettet til befordring af højst 9 personer føreren medregnet

1. med personer uden en nærmere tilknytning til den person, virksomhed eller sammenslutning, der udfører eller lader kørslen udføre, jf. dog stk. 5,
2. som udføres mod vederlag, idet godtgørelse for de med kørslen direkte forbundne omkostninger, f.eks. udgifter til benzin eller olie, ikke anses som vederlag, eller
3. som udgør den pågældende persons, virksomheds eller sammenslutnings primære formål.

Af note 36 i karnov til lovbek. Nr. 1039 af 8/10 2009 om taxikørsel m.v. fremgår at:

Afgrænsningen af den ikke-erhvervmæssige kørsel over for den erhvervmæssige personbefordring er central for hele lovgivningen om erhvervmæssig personbefordring, hvad enten der er tale om bus- eller taxikørsel. »Erhvervmæssig personbefordring« er det grundlæggende begreb, der udløser tilladelseskravet og dermed adgangskravene til at udføre en given personbefordring samt tillige kravet om kørekort til erhvervmæssig personbefordring. Den mest hensigtsmæssige måde at fastlægge begrebet på er at foretage en modsætningsvis definition af, hvad der kan betragtes som ikke-erhvervmæssig kørsel.

Kørslen anses for ikke-erhvervmæssig, såfremt

- 1) kørslen udføres vederlagsfrit,
- 2) af den registrerede ejer eller bruger af motorkøretøjet, eller en ansat hos denne,
- 3) kørslen er led i anden virksomhed, idet der
- 4) udelukkende må beføres personer med en nærmere tilknytning til ejeren eller brugeren.

Heraf følger at da der er tale om ikke erhvervmæssig kørsel, er det heller ikke omfattet af taxiloven

Konklusion.

Det skønnes at den ordning der er etableret og som er beskrevet i det fremsendte materiale om landsbybusser ikke er i strid med hverken Lov om trafikkselskaber, Lov om buskørsel eller Lov om Taxikørsel.

Claus Molbo
Jurist